

25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ
λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν θ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λοι Α γι οι προ σβευ σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
 σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A νεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γε λοςφω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρουωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε

βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη

γεθ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Tα μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κουου ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
 μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, ᾠχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τα θα να α
 τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δα
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τιτα μυρασυμ παθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τριαι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ^u₉ ιδετε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τσ μνημα ατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ ^u₉

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθηνολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπε θρηνη ο καιρος πεπαυται
μη κλαιετε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ ^u₉

Μυροφοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σωτηρ ^u₉ εν ηχσεν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω ν ασ των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Πα ρ
θε ε νε τον Α δα α μ α μα ρ τι ας^{u q} χα ρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σα ρ κω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος πλ' Νη ς

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

^ρρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^{v ρ2}

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν

αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν _{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει

το θει ον ^ν _{δλ}

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πρι ν α ρ ης με α

πο των εν θεν δε ^ν _{δλ}

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε

ρα των βε βι ω με νων ^ν _{δλ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των αι

ω νων α μην ^ν _{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να

ας τρι σα γι α ο Πα τηγαρ α να αρχος εξ ου ε
φυ ο Γι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κλον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Γι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

χ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ν α
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
 α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ·

Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὦδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θη ν και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δε δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να Δ

Α πο ρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μα

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μα την
δι και ο συ νην σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν,
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη

ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

**Καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο,
ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.**

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου,
οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·**

᾿Υμνοῖς γεραίρω τὸν καλόν μου προστάτην.

᾿Ωδὴ α΄. ᾿Ηχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἢ πέτρα ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαίε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλως μουῦσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς θείαις προστάξεσι καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, θεομακάριστε.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τίτου,
ἔχων Ἀκροστιχίδα ταύτην·**

Παύλου μαθητὴν Τίτον ὑμῶ προφρόνως.

᾿Ηχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε αἰοίδιμε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ὅς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Δόξα.

Υπάρχων ανάπλευς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεόνυμφε· ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυρὰν παράκλησίν σε εὔρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθεΐας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα γεγονῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐρρύσω ἔνδοξε, προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰόδιμε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γλῶσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερσωμένας πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι ηὐδόκησε σαρκί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτός. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἐν σοφία, μωραινούση αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἔθνῶν, δρεπάνη θεία ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλόμενος.

Δόξα.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκί τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου Τίτου.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡσπερ ἄστρον ἠλίω συμπορευθεὶς, παναοίδιμε Τίτε Παύλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική· κλίνη πορφυρόστρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμύς ἀλουργόχροε· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναίξι Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχ. Ἵνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,

Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαίε ἐφεῦρον πέμπτη.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ξζ' 35) εὐκαιρὸν ἐστὶ κἀμοὶ νῦν ἀναβοῆσαι, διηγῆσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ ἅγιος Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενία τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὐρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀεννάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοί, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεφάμενοί ποτε, ἀπερῆριψαν ταύτην, συνέχουσιν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺν ἑτέροις λάρναξιν ἁγίων Μαρτύρων τέσσαρσι.

Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα, ἦν διῆλθον, ἁγιασθῇ δι' αὐτῶν καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι

καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῆ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βάθη, τὸ Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἄδριου κατέλαβε πέλαγος καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐτέραις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον καὶ Ἀκάκιον, νήσω τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρει, προσωμίσθη. Ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρχέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου; Καὶ οἱ μὲν καλλίνικοι Μάρτυρες, οἷά τινα βασιλέα, ἐν ᾧ ἂν ἡρετίσαντο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενόστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνώσαι εὐδόκησε πρόνοια. Παππιανὸν μὲν εἰς Ἄμιλαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανὸν δέ, ἐν Μεσσήνῃ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαμβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ θεῖος ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος· καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς «Πόθεν σοι οὗτος, ᾧ Λίπαρις, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος». Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν καὶ ἐγκωμιάσας τὸν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεῖος σηκὸς ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτὴν πολλοί, ὑπήκουε δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαγὼν δαμάλεων καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλωδίους, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἴλκυσεν, ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. Θαῦμα δέ τι θαύμασι συνείπετο μέγιστον καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἄπιστον. Νησίδιον γάρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστί, Πυρπνόον δὲ ἑλληνιστί ὀνομαζόμενον καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρῶρησιαν ἤσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι, τὴν Λίπαριν κατέβλαπτε, θεία δυνάμει εὐθέως ἀποσυρέν, ἑπτὰ σταδίους μακρὰν ὤχετο, τοῦ παρασυρμού, ὡς περ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντος. Ὡ παραδόξων θαυμάτων! ᾧ ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἡλίον διέγνωσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολῦτιμον θησαυρόν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσιμον κατέθετο Λεῖφανον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφθέντος καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπάρεως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενένδου ἄρχων, τὰ ἀποστολικά θαύματα ἀναμαθὼν, πίστει ζεούση πρὸς τὸν Ἅγιον κινηθεὶς, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως, ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγειλάμενος, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν καὶ τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτόν ἀνακομίσει θησαυρόν· ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁ γοῦν ῥηθεὶς ἄρχων, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὢν, τὸν τε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοῦ τε

Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπαντὴν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὗ τὸ Ἅγιον Λεῖψανον ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαγών, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος, πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείκνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἰτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνωος τοῦ βασιλέως Κρήτης εἶλκε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηναῖς ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραψάμενος, οὗ μέμνηται ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλησι θαυματοζομένην παιδείαν, ἤδη εἰκοσαετῆς γεγονώς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημηῆσαι καὶ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι· οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη. Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς, (ἤδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας), ἐπισχὼν ἔτι χρόνον μικρόν, προσετάχθη δι' ὀράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνῶναι· καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαΐου βίβλον, εὔρε ταύτην τὴν περικοπήν· Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἦσ. με' 16).

Ὁ οὖν ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ σωτήριον γέννησιν καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τοὺς ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαί τε καὶ εἰπεῖν καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. Ὁ δέ, παραγενόμενος καὶ θεασάμενος καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστόν, διέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. Εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ καὶ τὴν Ταφήν καὶ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν θείαν Ἀνάληψιν καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ κάθοδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύουσι τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. Εἶτα χειροτονεῖται καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ Κύπρον καὶ Σαλαμίνα καὶ Πάφον. Κάκειθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Ῥουστίλου δέ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτω, δεύτερον ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχήν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἐνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξεληθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἤλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· κάκειθεν συνεκδημεῖ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην, κάκεισε ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἴκοσιν, ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς

Ἰεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσεν ἓνα ἐνιαυτὸν καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα, καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἕτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἕτη λθ'. ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Σημείωσις: Ἐν Κρήτῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου ἐπισκόπου Γορτύνης συνοροτάζεται μεθ' ἑτέρων τριῶν ἱεραρχῶν αὐτῆς· Ἀνδρέου τοῦ θαυματουργοῦ (†740, 4 Ἰουλίου), Κυρίλλου ἐπισκόπου Γορτύνης (†~303, 14 Ἰουνίου), καὶ Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης (ζ' αἰ., 18 Σεπτεμβρίου).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα Βενεθάλων.

Στίχ. Ὅρθα βαδίζων ὁ Σάββας ἐν τῇ πίστει,

Ὅρθιος δέδεκται καὶ τὸ Χριστοῦ στέφος.

Οὗτος τυγχάνει ἄγνωστος εἰς τοὺς συναξαριστὰς καὶ τὰ μηναῖα. Ἡ μνήμη του ἀναφέρεται ἐν τῷ σιναϊτικῷ κώδικι 631 (ι'-ια' αἰ.) ὡς ἐξῆς: «Τίτου καὶ κατάθεσις λειψάνου Βαρθολομαίου ἐν Σηκῶ τῆς Λιπάρεως καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα Βενεθάλων» (βλ. Τιμοθέου Θέμελη, *Τὰ Μηναια ἀπὸ τοῦ ια'-ιγ' αἰῶνος*, σελ. 115).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Βάρσου (†378) καὶ Εὐλογίου (~†386) ἐπισκόπων Ἐδέσσης, καὶ Πρωτογένους ἐπισκόπου Καρρῶν (~†387).

Στίχ. Κήρυκες ἐδείχθησαν Ὁμοουσίου,

Βάρσος καὶ Εὐλόγιος καὶ Πρωτογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ τοῦ Ἀλεξανδρέως (†552), Ἐπιφανίου (†535), Γενναδίου (†471) καὶ Ἰωάννου β' τοῦ Καππαδόκου (†520), ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας·

Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Σπάσας τελευτῆς Ἐπιφάνιος μέθυ,

Κεῖται τραπεὶς εἰς ὕπνον εὐθὺς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι

Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅς, Ἄνθιμον τὸν αἰρετικόν, τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μετατεθέντα, καθηρηκῶς, τὸν μακάριον κεχειροτόνηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ τούτου ποιμνίον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνοροτάζονται δὲ καὶ οἱ προρρήθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου, φιλοκαλικοῦ ποδηγέτου. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Πατὴρ παρακλήσεως ἦν Ἰωάννης,

Ὁ τῆς Καρπάθου χριστόνους ποιμενάρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Κωνσταντίας τῆς

ἐν Πάφῳ. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ἰλαρίωνος διακόνισσα, δόξης,
Αὐτοῦ ἰσότιμος ὠφθης, Κωνσταντία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̃ δ̃ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος π̃ δ̃ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τξ μν στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα

σα και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε

τα α α θη χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

εν σοι δε λε α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ

κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ται ψυ χαις η

η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

πᾶσα φῶς ὁ ὀθεντρι ἡ μέρος ἐκ δὺς τὴν ὑ
 περ κοσμον Ἀναξασιν ὑπεζωγραφη ἡ σεν
 τᾶσαρ κίπροσπα γεντος Χριστῶς ὅς ὅ τᾶ Θεοῦ και
 τρι ἡ μερωε γεε ερσει τον κοοσμον φωτι
 σααντος

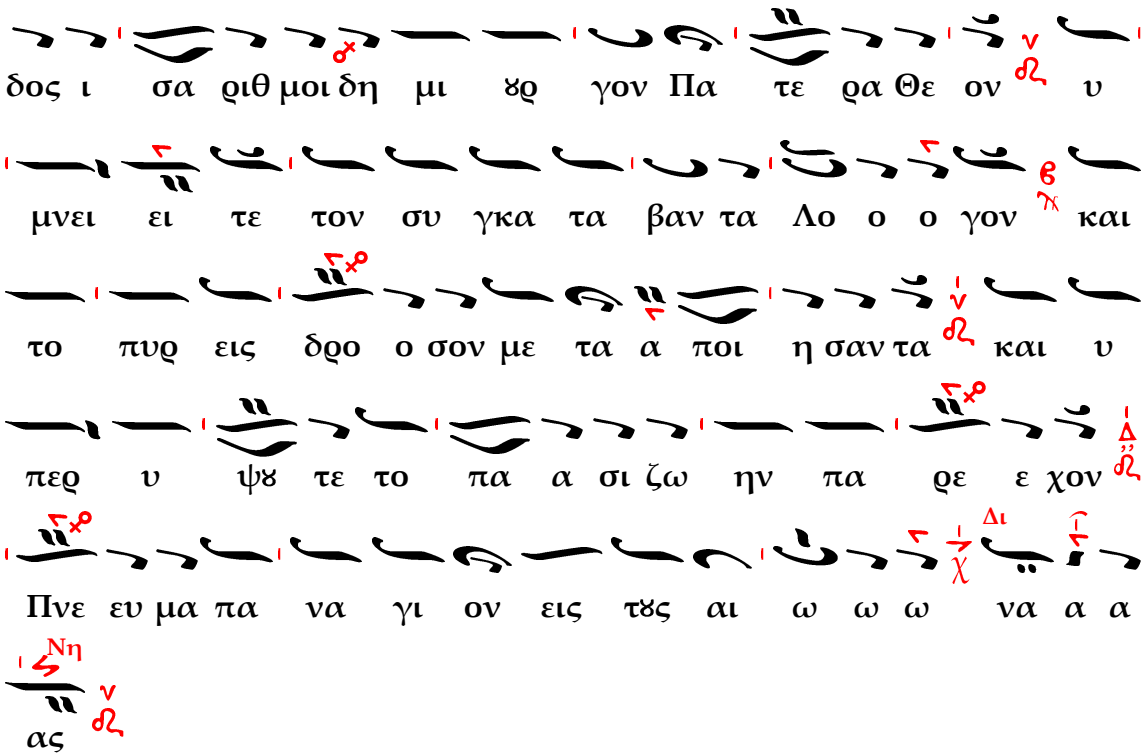
ὥδὴ ζ'

Εκνον προσταγμα τυραννῶς δυσε
 βης λαῶς ἐκλονησε πνεοναπειλης και δυσφη
 μιιασθεοστυγῶς ὁ μωστρεϊς Παιδας ὅκε
 δειματωωωσε θυμοσθηριωδης ου πυρ
 βρομιον ἀλλαντηχεντιδροσοβωλω Πνευμάα
 τι πυρι συνοντες εψαααλλον οὑπερ
 ὑμνητος των πατερων και ημων Θεος ευ
 λογητος ει

ὥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α

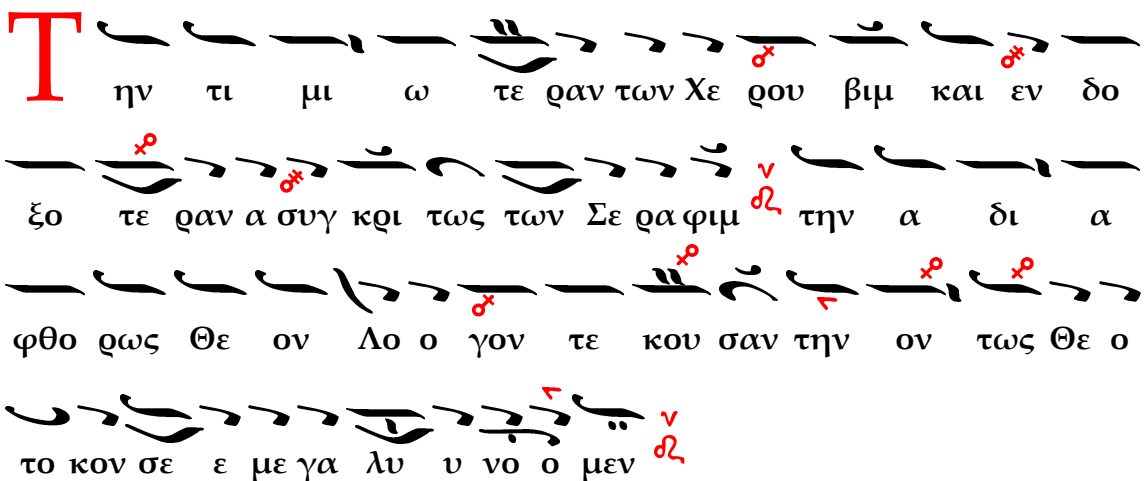

 δος ι σα ριθμοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

* * *

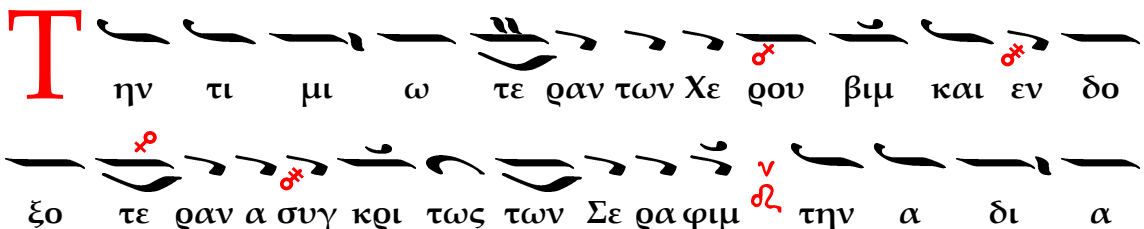
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

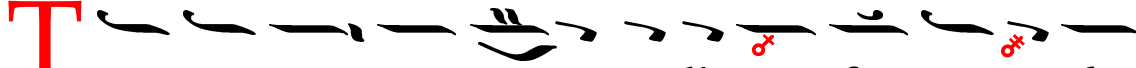

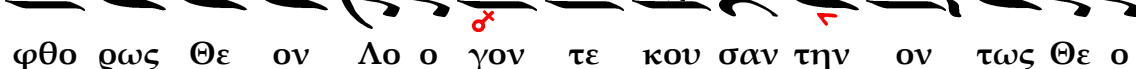
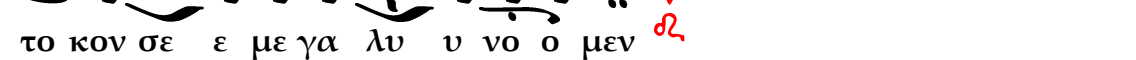
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

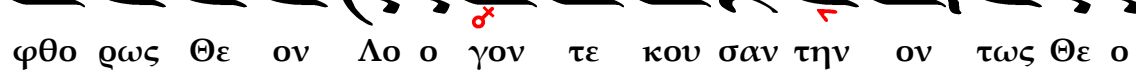
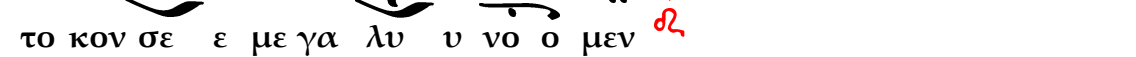

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

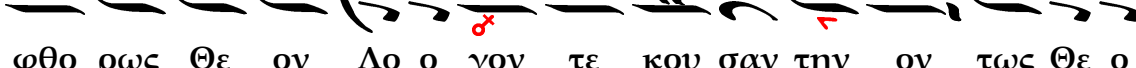
3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδη θ'

Μυστικος ει Θεο το κεε πα ραδει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με εν ρ προ σκυ
ν ς εν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

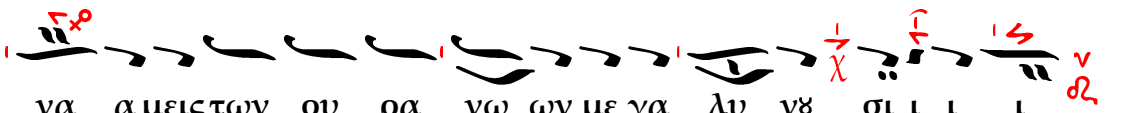
Οδια βρωσε ω ως τς ξυ υ υ λω τω γε
νει προσγε νο με νος θα να τος δια σ αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νη σι ι ι ι

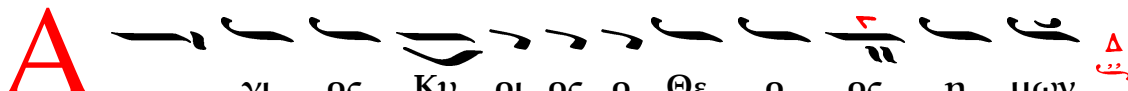
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

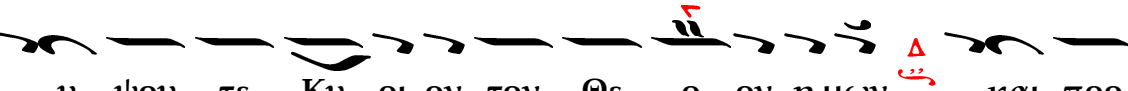
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

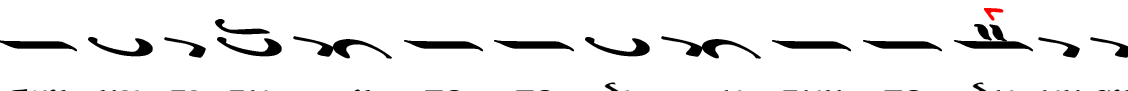
Ἦχος Δι-Θ.

A

 (δίς)
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων

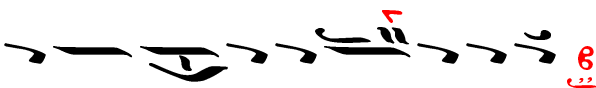
A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

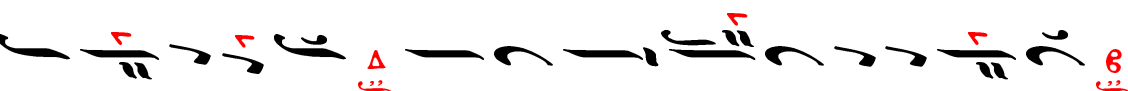
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

Ἦχος Βου-Θ.

Σ

 υ γ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

 ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λης

 ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε
 καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλεν ρα α α α
 αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Την ι ε ρα αν κα τα α θε σιν τσ σε ε
 πτσ σσ 8 Λει ψα α νσ Βαρ θο λο μαι αι ε
 πα αν σο φε ε ο ορ τα ζο ον τες πο ο θω α νευ
 φη μσ με εν σε πι ι στει εξ Ε ε ω α ας γαρ
 μα α καρ προς νη σον της Λι πα α ρε ως πα
 ρα α δο ξω ως εκ πλε ευ σας ταις θαν μα σται αι αι αι
 αις σσ πο ρει αις α πα σαν τη ην Ε σπε ε
 ραν ε φω τι σας Α πο ο στο λε τσ Χρι ι

στη θε ε ο κη η ρυξ

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὁμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Μυστατης θει ας χα α ρι τος και Α α πο
στο ο λε Τι ι τε συν Παν λω τω θε ο ο φρο
νι πρεσβευε τη η Τρι α α δι υ περ ει ρη νη ης
τδ κο ο σμδ και η η μιν τοι ο ις τε λδ ς σι την
πα να γι ι αν μνη η μηνσδ και σε ε πο θω ω τι
μω ω σι των δυ σχε ρω ω ω ω ν και πται σμα
των λυ σιν και σω ω τη ρι ι αν και δο ξαν
και λαμ προ ο τη τα ου ρα α νων Βα α σι λει ει
ας

Θεοτοχίον.

Συν α σω μα τοις τα α ξε σι συν Μα αρ
τυ ρων χο ρει ει αις συν Α πο στο λων τα αγ μα
σι συν Προ φη ται αις και πα α σι Δι και ο ις ω Θε
ε ο μη η τορ α νυ υ μνδ με εν σε Κο ο ρη και

γαρ Θε ον ε γε εν νησας τον α αρ ρη τω ω σο

φι ι α δι α Σταυ ρ ς ς ς ς κα θε λο

ντα Α δ ς την τυ υ ραν νι ι δα και σω σα

ντα πα νυ υ μνη τε α παν βρο τει ει ον γε ε

νος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα ασαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι προ πει υ μνο στω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οισ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτισμων και φι λα ανθρωω πος

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγίοις αυτου αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ

σι ανταις ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πληθοστησμε γαλω συ νησ αυ τσ

Κυ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ουμεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Οαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Καὶ τῶν Ἀποστόλων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ῥεῖθροις ἐνθέων διδασχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἥλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορεῖαις αἰοίδιμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Στίχ. ζ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἑώας ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ᾗ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Στίχ. η'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Θεῖαις ἀναλάμφεσι, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, ὡς ἄκτις συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

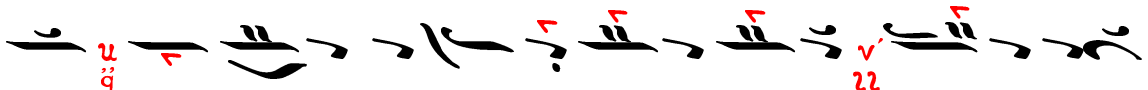
Δόξα. Ἐωθινὸν Θ'.

Ἦχος π' Πα ρ

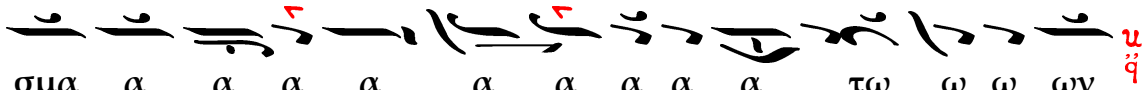
Πα
ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

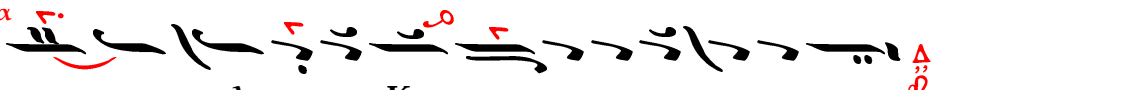
Υι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^Π₉
Ω^{Πα} ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο
 ο ο νω ω ν ^Π₉ ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
 των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
 οις Χρι ι ι στε ^Π₉ και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α
 βε ε βαι αι οις ^Π₉ τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο
 δω ω των θυ υ ρων ^Δ₂ την εκ νε κρων Σου ου α να
 α α α α στα α α σιν ^{Κε}₉ α αλλ ε πλη η σας χα
 ρα α ας του ου ους μα α θη η η τας ^{Πα}₉ και Πνευ
 μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω
 κα ας α α αυ τοις ^Π₉ και ε ξου ου σι α αν ε
 ε ε ε ε νει ει ει μας ^{Πα}₉ α φε ε σε ως α μα
 αρ τι ι ι ι ω ν ^Π₉ και τον Θω μαν ου ου κα α τε
 ε ε λι ι ι ι πες ^{Κε}₉ τω ω τη ης α πι
 στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ
 δω ω ω ω νι ^{Κε}₉ δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο πα ρα σχο ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

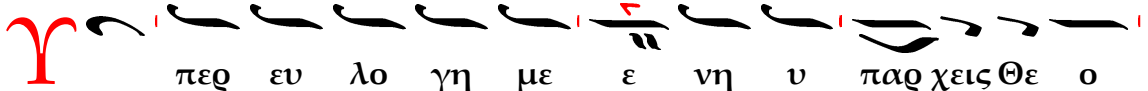
 α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

 σμα α α α α α α α α τω ω ω ων
 Πα

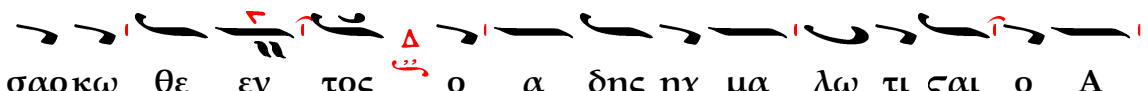
 ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

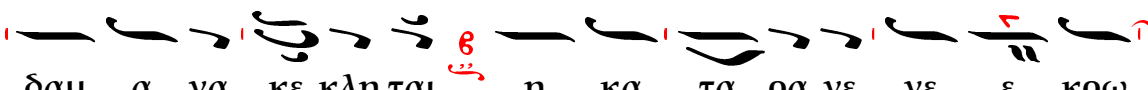
Καὶ νῦν...

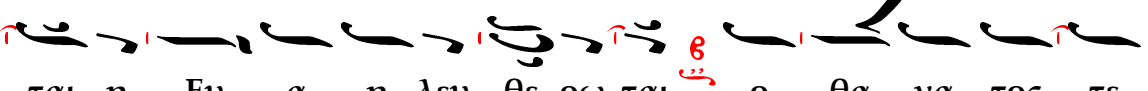
Ἦχος Δι-θ

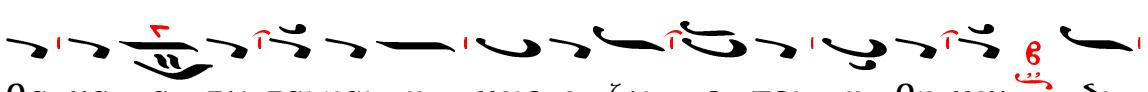

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικόν. χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α

ας

Ἦχος Νη ς

A να στα ας εκ τσ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τσ α δσ ε λυ σας το κα τα κρι μα τσ

θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ

θρσ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σσ ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι ι το κη

ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη

οι κσ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἄδ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος:
Κυ ρι ε δο ξασοι οι οι
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

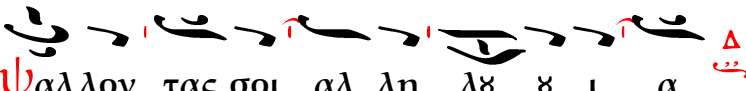

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα ρ

 Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Γα φ

 Α πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε τω

 ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε

 σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

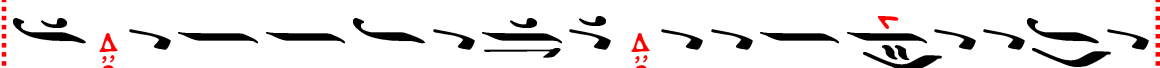
Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

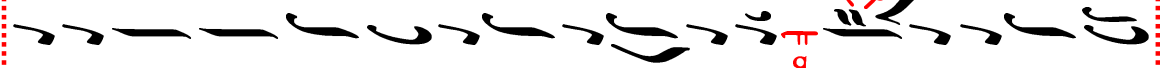
 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι 8 πα τηρ η

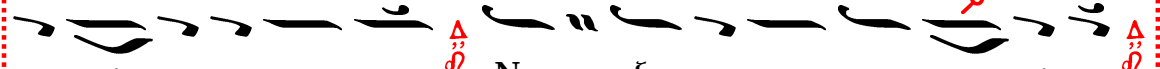
 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

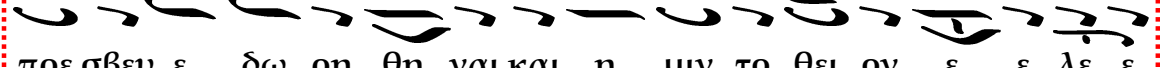
 ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις

 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον περ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

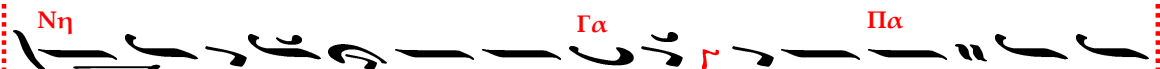
 ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

Ηει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες δη μοσ

 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι

στϛ ϛ τεσσ α ρα κο ον τα ^{π ρ} δι α πυ ρος γαρ και υ

 υ δα τος εν δο ξοι ^{υ ρ} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε

 δο ο ξα σθη η τε ^{π ρ} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

 ου σι ον ^{υ ρ} δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε

 λε ος ^{Γα}

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ^{Γα} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων ^{Δ ρ} δω ρε αν ε λα βε τε ^{Δ ρ} δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν ^{Γα}

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος ρδ Δι -θ

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμϛ α τε κνι

 ας ^θ και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τϛ θα να

 τϛ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^{Δ ρ} εν τη α γι α

γε ννη η σει σθ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σθ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

ων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ A γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
υε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ηο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A ^{Δι} α α α α α α α ^ε α α α α ^Δ

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{Νη} ο

ι ι ι ι ι ι ι σχ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

A ^{Δι} α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ο α θ α α α α α

α α α α ν α α α λ ε α θ α ν α τ ο ο ο

ο ο ο ^Δ

E ^{Δι} ε λ ε ε ε ε η η η ε λ ε η η σο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ν η η η μ α α α α α α α

α α ^ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Θ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

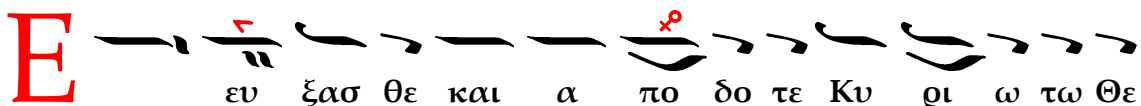
(Ψαλμὸς οε').

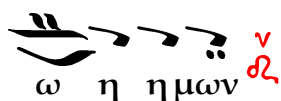
Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

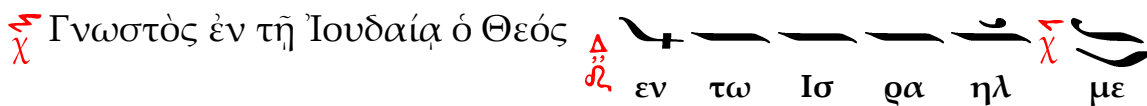
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

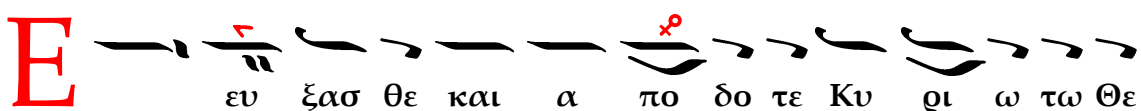
Ἦχος πλ. Νη ρ

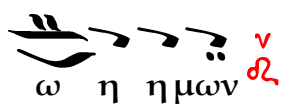
Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

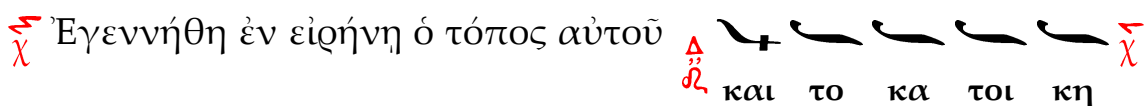
 ω η ημων

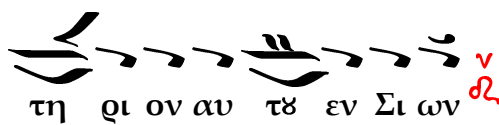
 Χ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραὴλ με

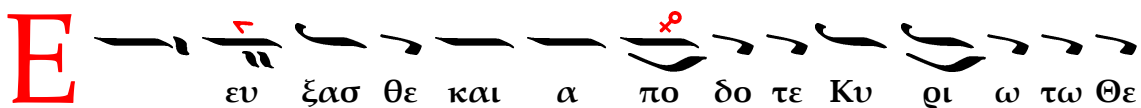
 ε γα το ο νο μα αυ τ'

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

 ω η ημων

 Χ Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ και το κα τοι κη

 τη ρι ον αυ τ' εν Σι ων

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

 ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ' 9-17)

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ρ

λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων
A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τεν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϑ ϑ ι ι α A α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 22-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι

ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γενησαρέτ.

ᾠδὴ Δι' Ἰησοῦ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Νη

ι ι ι ι ι ι ι xi ι ι ι α α α
 α α α α α χα α α α α λε τρι ι α
 α α α α α δι ι τον τρι σα α α α α
 α α ρα α α α α α α α α α α α α
 α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ ο σα α δο ο
 ο ο ο ο ρο ο ον τεσ πα α α σαν την βι ο
 ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι
 κη η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε θα α α με ε ε ρι ι
 ι ι ι ι ι ι ι μναν

Ω Nη M Nη
 ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α
 α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο
 λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
Τ Nη Δι Πα
 αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ρω ω ω

ω ως δο ρυ φο ρού ου μενον τα α α ξε ε σι ι
 ιν αλ λη λου ου ι α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικὰ εἰς ἦχον Νη ς

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ
 μα Τρι α δα ο μο ς ς σι ον και α χω
 ω ρι ι στον

Ἦχος Νη

γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υς μδ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μδ ς
 ς ς ς και κα τα φυ γη η μδ και αι αι ρυ
 υ ση ης μδ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμήν.

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^ν σι ^δ ι ^ν α ^δ αν
 αι ^ν νε ^δ σε ^δ ως

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη νης ^θ θυ ^ν σι ^δ αν ^ν αι ^δ νε ^δ ε
 σε ^ν ε ^δ ως

Κ ^{Nη} αι με τα τῶ πνευ μα ^Δ το ος ^δ σῶ

Ε ^{Δι} ε ^{Νη} χο με ν προ σ τον Κυ ^δ υ ^δ ρι ^δ ι ^δ ο ν

Α ^{Nη} α ^δ ξι ^δ ο ο ν ^δ και ^δ αι ^δ δι ^δ ι ^δ και ^δ αι ^ν ο ν

Α ^{Nη} γι ^δ ος ^δ Α ^δ γι ^δ ος ^δ Α ^δ γι ^δ ος ^δ Κυ ^δ υ ^δ ρι ^δ ος

Σα ββα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη η της
 δοξης σε ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ρ ω σαν να α ο
 εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

A ^{Nη}
 α α α μη ην

A ^{Nη}
 α α α μη η η η η η η ην

Σ ^{Nη}
 ε ε υ μν ρ ρ ρ ρ ρ μεν σε

Ευ λο γω ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι στω ρ μεν

Κυ υ υ υ ρι ι ε και δε ο με θα α α

σε ο Θε ε ο ος η η μων

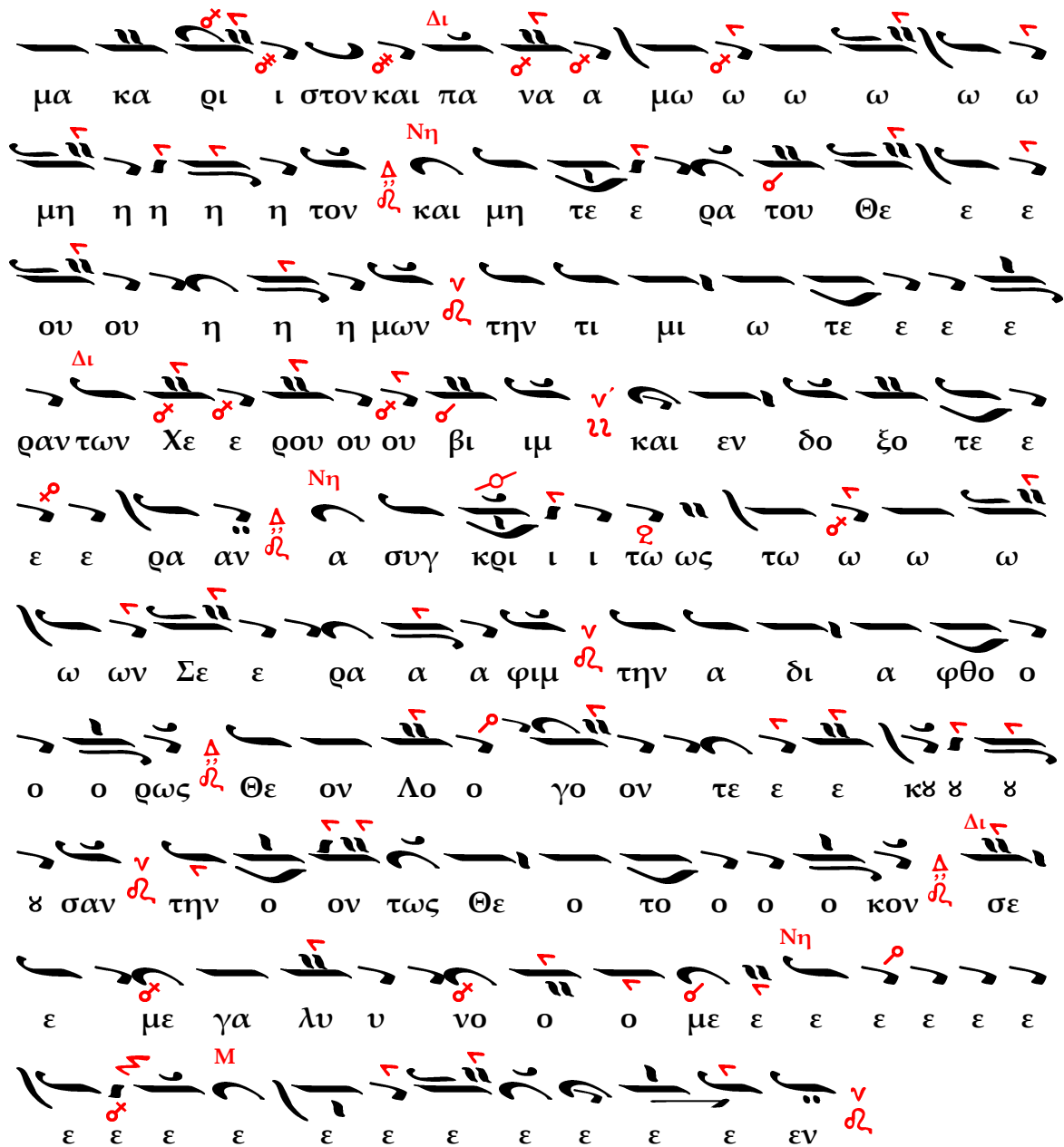
ιγ' Σεπτ. ,αθης' Ι.Α.

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος πλ.δ' Νη ρ

A ^{Nη}
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει

 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

 μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε ε ε

 ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε

 ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο τε ε

 ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω

 ω ων Σε ε ρα α αφιμ την α δι α φθο ο

 ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ

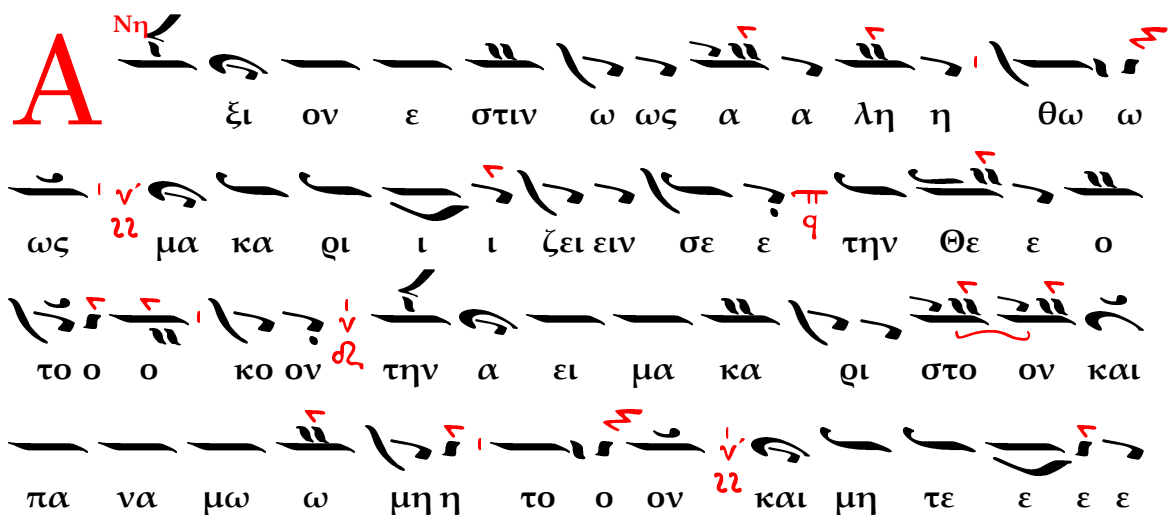
 ϛ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον σε

 ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη ς

Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω

 ως μα κα ρι ι ι ζειν σε ε την Θε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα ρι στο ον και

 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε

ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστὶ, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

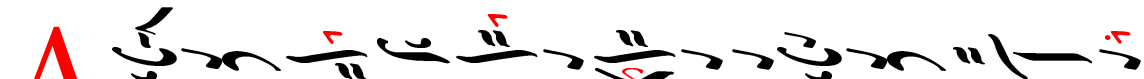

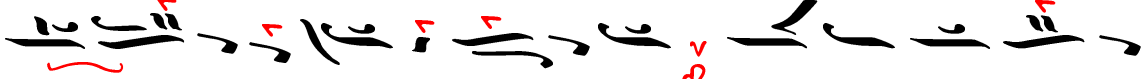
A Νη ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η η θως Δι μα
 κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
 κον την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να
 μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τς ς Θε ε
 ε ς ς η η η μων την τι μι ω τε ε

 ραν τωων Χε ρϑ ϑ ϑ βιμ ^{Δι} και εν δο ξο ο τε ε ε

 ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε

 ε ρα α α φιμ ^{Νη} την α δι α φθο ο ο ο ο ο

 ρος ^{Δι} Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κϑ

 ϑ ϑ ϑ ϑ σαν ^{Δι} την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο

 κον ^{Νη} σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο

 ο ^{Δι} με ε ε εν ^{Νη}

(Έτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κέ Αὐγ. βιβ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. 'Ι. Α.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Νη} ρ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως ^{Νη} μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

 ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον ^{Νη} την α ει μα α

 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

 τον ^{Νη} και μη η τε ε ε ρα α α α τϑ ϑ Θε

 ϑ ϑ ϑ η η η η μων ^{Νη} την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των Χε ρα ς βι ιμ και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϛ ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ,ββ', Ι.Α.)
 Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου, πλ. δ .

Ἦχος πλ' Νη ς

A ^Μ ^{Νη}
 ι αι αι νει ει ει ει ει ει
 Δι Νη
 Κε
 Νη
 Δι

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως
 τθ αι ω ω νο ο ος